

Я - здоровий !

В журналі СВІТЛО за лютий місяць, 2001-го р., я прочитав статтю Петра Гринчишина, "Моє чудесне оздоровлення". В цій статті мені чомусь було дивно і страшно читати слова, що Матінка Божа цілувала медалики, хрестики, вервиці, обручки і ін., що були піднесені дітьми, яким Вона об'явилася. Але я вірив, що так було.

Духовно майже всі є бідні, хто приїжджає з країн, в яких була комуністична ідеологія. Диявол знав, що забрати духовність - це означає забрати в народі все.

Приблизно більш як шість років тому, я отримав проблему позвоночника. Після невеликого охолодження, я мав сильні болі в крижах, часто тяжко було піднятися з ліжка. Я вважав, що ця проблема буде в мене до кінця мого життя. Звичайно, що мені було дуже важко переносити таку велику обережність відносно холоду, тому що в Україні протягом багатьох років я любив зимою купатися під відкритим небом, а також обтиратися снігом при будь-якій низькій температурі повітря.

Приблизно півтора місяця перед поїздкою до Торонто, в мене появилися болі печінки, шлунка і селезінки. До лікарів, у своєму житті я не любив ходити, тому що на це не мав потреби. Внутрішньо я відчув, що люди з медаликом, доторкненим до поцілунку Матінки Божої, мені допоможуть. За свої крижі я зовсім не думав про будь-яке оздоровлення.

В середу, 4-го липня, 2001 року я поїхав до катедри Переображення Господнього, що в місті Маркгам, біля Торонто. Звичайно, як належить, я відбув сповідь, Богослуження, благословення і мирування Єпископом Романом Даниляком який тоді відвідував Торонто із Риму, і потім став у чергу до дуже привітної, з християнською любов'ю усміхненої, шановної пані Олени Рожелюк. Правда, що друга черга у церкві була до пана д-ра Михайла Рожелюка.

Коли я підійшов до пані Олени Рожелюк, я почув з її уст щире християнське привітання: «Слава Ісусу Христу!» Таке привітання дуже рідко можна почути в Америці. Також від пані Олени я відчув духовну теплоту, яку тільки можна відчувати від доброго і ревного священика чи єпископа.

Вона показала мені медалик, який був доторкнений до медалика цілованого Матінкою Божою в Гарабандалі (Іспанія). Також показала хрестик із розп'яттям Ісуса Христа. Вона відркутила нижню частину хрестика і показала, що в ньому міститься маленька частинка з хреста, на якому був розп'ятий сам Ісус Христос.

Я зробив знак хреста і поцілував медалик і хрестик.

З уст пані Олени я почув теплі і благальні слова молитви за прощення моїх гріхів і за ласку оздоровлення. Через короткий проміжок часу молитва цієї, духовно багатой, пані Олени була вислухана. Я відчув, що моє тіло почало хитатися. Хтось ззаду підхопив мене і поклав на мармурову підлогу. Сильний холод пройшов по моєму тілу. Стан екстази був для мене просто щасливим. Все можна було чути, але не можна було зробити ніякого руху. Просто людина стає немов паралізована, тому що не може володіти своїм тілом.

Мені сказали, що я пролежав приблизно хвилин сорок. Коли я піднявся, я був у великому піднесенні, не відчувалося ніяких болів на тілі.

Я приїхав до дому у Воррен, що біля Детройту, США. Після дороги я рішив прийняти душ. Спочатку я влучив нормальну теплу воду, а потім на довгий період влучив холодну воду, перекривши теплу. Вранці наступного дня, я піднявся з ліжка без жодних болів.

Через два дні, а це була перша п'ятниця місяця липня, 2001 р., я з родиною поїхав знову в Торонто до Церкви Преображення Господнього, щоб подякувати Ісусові Христові і Матінці Божій за моє чудесне оздоровлення, за посередництвом молитов пана д-ра Михайла і пані Олени Рожелюк.

Пані Олені і пану д-ру Михайлу Рожелюк, від щирого серця бажаю прещедрого Божого благословення і якнайбільших ласк Божих від Новонародженої Дитини Божої -- Ісуса, заступництва Матері Божої і Святого Йосифа, Обручника, і рівно безмежного щастя, сили і здоров'я в Новому 2002 р., та дальшої праці на ниві щоденного християнського подвижництва.

З пошаною, повагою і любов'ю,

Ярослав Корнелюк
Воррен, Мишиг'ан

The Workers of Our Lady
www.ourlady.ca Canada

